

#CATALUNYADIGNITAT
VOL VIURE AMB

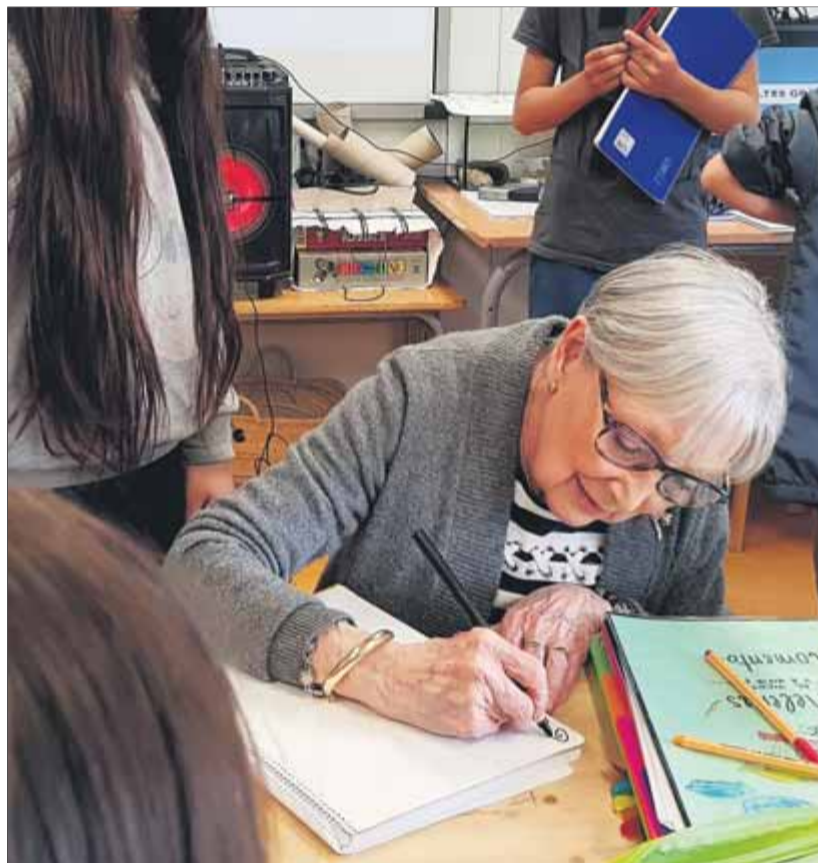
Empatia i amor, les claus per ser feliç

MIA • Una de les participants del projecte Grans Experts reivindica el valor de les històries de vida de les persones grans a les aules d'escoles i instituts

Càritas Diocesana de Girona
GIRONA

Maria Caselles i Albert, coneguda per Mia, és a punt de complir els noranta anys. És una de les participants del projecte Grans Experts de Càritas, que promou les històries de vida de les persones grans a les aules d'escoles i instituts. La Mia recorda una frase de Teresa de Calcuta, que defineix la seva actitud davant la vida: "Jo no puc fer que tothom m'estimi, però el que sí que puc fer és estimar tothom." És un dels missatges que la Mia trasllada als infants i joves durant les xerrades als alumnes.

La història de la Mia (Medalla de l'Esport l'any 1996) és plena de records i vivències vinculades al món del patinatge artístic, sempre de la mà de la seva amiga i gran entrenadora, ja desapareguda, Pili Fernández. "En aquella època, l'hoquei era per als nois i el patinatge per a les noies, fins que alguns nois van descobrir que era una bona manera de trobar parella", explica entre rialles. Però la seva trajectòria personal és intensa en tots els sentits: va viure la guerra i va patir l'absència del pare durant dos anys, mentre va ser al front i en un camp de concentració. Més tard, i després d'uns quants malentesos dignes d'un vodevil, la Mia es va enamorar de l'home de la seva vida, en Bartolí, a la Rambla de Girona, lloc de trobada del jovent durant dècades, i junts van construir una família, que avui ja compta fins i tot amb dos besnets.

Maria Caselles i Albert, Mia, en un dels actes de Grans Experts ■ ISABEL HIDALGO

Potser un dels secrets de la felicitat i l'energia de la Mia és el ioga, que ha practicat durant 40 anys, tot i que actualment s'ha centrat en el tai-txi. "Fins i tot n'ensenyo a la gent gran de la residència, que va en cadira de rodes", i la meditació: "La ment és com un cavall desbocat."

Aquestes són algunes de les experiències que la Mia comparteix i que

deixen embadalits els alumnes. "Les mestres no se saben avenir de tant silenci", assegura somrient. Tenir empatia i saber estimar són, segons ella, les claus per ser feliç. En els centres, la segona vegada que hi va, els nois i noies ja l'esperen i reclamen. La Mia ens acomiada emocionada: "Poder viure aquesta experiència m'ha fet molt feliç." ■

OPINIÓ

Mariona Pèlach de Ribot
Membre d'Amics de la Gent Gran

Tots tenim un bagatge

Conèixer la història de vida de les persones grans que ens envolten és descobrir part de la nostra pròpia història. Compartir-la amb els altres reafirma la nostra identitat. Quan els infants i joves d'ara escolten en boca dels avis com es divertien durant la infància, quines professions hi havia o com era el país, aprenen la importància del contacte intergeneracional: el reconeixement d'uns i altres,

les inquietuds i les anècdotes, però també els somriures i les mirades. Amics de la Gent Gran realitzem activitats intergeneracionals i les persones grans en surten reconfortades. Els agrada escoltar com els petits els expliquen coses, compartir amb ells la seva pròpia infància i comptar les diferències. Les històries sempre provoquen debats entre els més joves, perquè no es fan la idea de com era la

vida sense mòbils ni videojocs. "Com us divertíeu?", pregunten. I la resposta sempre és clara i serena: "Passejàvem amunt i avall, corríem perseguint-nos, o ens divertíem amb el que teníem." Quan ens trobem una persona gran, cal que pensem en la seva història de vida, i preguntar-li si té ganes d'explicar-nos-la i així podrem conèixer i reconèixer un xic més de la seva petjada en la nostra identitat.

Càritas
Diocesana de Girona

AMB COR I DIGNITAT

Servei d'Ajuda Econòmica (SAE)

Som Refugi

El projecte Som Refugi atén joves migrants no acompanyats que han arribat buscant un futur laboral i una vida més digna. L'adquisició de competències bàsiques és l'eix d'un projecte que té la mirada en la inclusió d'aquests joves a la nostra societat. Es demanen vuit ordinadors portàtils i una impressora per continuar la tasca formativa. ■ REF. 1920

Sol i malalt

Home de 32 anys que viu sol. Té una malaltia de la qual està sent tractat per falta de recursos al seu país. Ha deixat dona i tres fills. A quí no hi té cap familiar directe, únicament alguns coneguts que l'han ajudat a pagar el lloguer d'una habitació. No té papers. Vol formar-se i cercar feina amb l'objectiu de poder reagrupar la seva família. Es demanen 40€ per a transport. ■ REF. 1921

Pare amb tres fills

Pare i tres fills, dos menors d'edat. Es troba en espera de resolució de la renda garantida. Serveis socials en fa seguiment. Cada dia fa recerca de feina, tot i que en el viatge també aprofita per recollir ferralla i cartró i així guanyar un petit sou, que permet fer una cistella bàsica amb aliments. A Càritas assisteixen al CDA. Es demanen 100€ per a deutes de material escolar. ■ REF. 1922

Segueix un pla de treball

Mare i fill menor pendents de cobrar una renda garantida. La treballadora social fa seguiment de totes dues i amb coordinació amb Càritas, la família segueix un pla de treball que passa per cobrir les necessitats bàsiques i un itinerari sociolaboral. Dues amigues l'ajuden a fer de cangur, i així pot anar a les formacions. Es demanen 325€ per fer front al pagament d'un mes de lloguer. ■ REF. 1923

Pressionat per la família

Jove de 25 anys a l'atur i sense papers. La seva família li truca sovint perquè la situació al país d'origen no és fàcil. Ell se sent molt pressionat i allà no entenen les dificultats que té. De Càritas rep ajuda d'aliments i en moments molt concrets ha necessitat anar a la botiga rober. Ha fet currículums per cercar feina, però la falta de papers pesa molt. Es demanen 130€ per a un lloguer d'habitació. ■ REF. 1924

Perdre la feina ho va girar tot

Mare amb una filla menor. Havia treballat fins fa dos anys. La pèrdua de la feina va ser el detonant que tot es capgirés. L'exparella no treballa i no passa pensió. La mare comenta que se li fa difícil poder compaginar feina i vida familiar. Vol treballar però també cuidar la seva filla. Participa en un taller d'apoderament, en què se sent molt còmoda. Es demanen 82€ per a un rebut de gas. ■ REF. 1925

Càritas Diocesana de Girona

CaixaBank ES33 - 2100-0002-55-0201752435
Triodos Bank ES38 -1491 0001 26 2073033124
Tel. 972 20 49 80 (ext. 4) de 9 a 14 hores
sae@caritasgirona.cat - www.caritasgirona.cat